

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE IXe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 231.485 van 9 juni 2015  
in de zaak A. 214.746/IX-8568**

In zake: Konstantinos NTANTINOS  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Jan Ghysels en Kris Wauters  
kantoor houdend te 1170 Brussel  
Terhulpsessesteenweg 187  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het EUROPACOLLEGE  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Sabien Lust en Antoon Lust  
kantoor houdend te 8310 Brugge  
Baron Ruzettelaan 27  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp*

1. Het verzoekschrift, ingediend op 15 januari 2015, strekt tot de  
nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

“De eindbeslissing d.d. 20 oktober 2014 ondertekend door de studiedirec-  
teur, professor [N.N.]”

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld over  
het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het

besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 april 2015.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sophie Bleux, die *loco* advocaat Kris Wauters verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jelle Snauwaert, die *loco* advocaat Antoon Lust verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. Verzoeker volgt tijdens het academiejaar 2010-2011 in de Poolse vestigingsplaats van het Europacollege de master-na-masteropleiding *Master of Arts in European Interdisciplinary Studies*.

3.2. Voor het opleidingsonderdeel *EU External Trade Policy and WTO Law* behaalt verzoeker 10/20, wat volgens artikel 22 van het op 14 september 2010 door de Academische Raad van het Europacollege goedgekeurde onderwijsreglement 2010-2011 een onvoldoende is.

3.3. Luidens artikel 23 van hetzelfde onderwijsreglement deliberereert de Academische Raad over de toegekende punten en stelt hij de eindresultaten vast, die steunen op de door de professoren toegekende quoterings. De Academische Raad mag een toegekende quoterings aanpassen in uitzonderlijke omstandigheden, maar met niet meer dan één punt. De punten kunnen naderhand nog enkel worden gewijzigd met toepassing van de beroepsprocedure, neergeschreven in de artikelen 25 en 26 van het onderwijsreglement.

Op 3 november 2011 stelt de Academische Raad als delibererend orgaan vast dat de voormelde door verzoeker behaalde onvoldoende niet wordt gecompenseerd door de overige cijfers, zodat het diploma niet wordt uitgereikt aan verzoeker. Artikel 22 van het onderwijsreglement laat een beperkte compensatie toe onder voorwaarden, waaronder de vereiste dat de student een gemiddelde moet behalen van 13/20. De verwerende partij verklaart dat in de praktijk een gunstige deliberatie ook volgt bij gemiddelden van 12,8 of 12,9.

Verzoeker ontvangt een *transcript of records* (transcript van studieresultaten) waarop als algemeen gemiddelde het cijfer 12,6 is vermeld en voor het vak *European Economic Integration* de quoterings 11/20.

3.4. Verzoeker gaat tegen de beslissing van de Academische Raad in beroep.

Artikel 26 van het onderwijsreglement draagt de onderwijsdirecteur op om een dergelijk beroep te onderzoeken, in overleg met de betrokken professor of uitzonderlijk met een gastprofessor. De onderwijsdirecteur oordeelt in laatste aanleg (“definitively”, “en dernier ressort”) of de toegekende score onmiskenbaar op een vergissing berust (“is based on a manifest error of appraisal”, “est manifestement erronée”). Is dat het geval, dan wordt over een mogelijke aanpassing van de toegekende score beslist door de Academische Raad (“Any eventual modification to the mark will be finally decided upon by the Academic

Council”, “La modification éventuelle de la note est décidée par le Conseil académique”).

Nog steeds volgens hetzelfde artikel 26 wordt de onderwijsdirecteur in kennis gesteld van een eventuele score die berust op een technische vergissing en van de voorgestelde verbetering. De onderwijsdirecteur deelt dit mee aan de Academische Raad.

3.5. Op 13 februari 2012 deelt de verwerende partij per e-mail aan verzoeker mee dat de betwiste cijfers werden onderzocht, dat de weergave van de resultaten voor het opleidingsonderdeel *European Economic Integration* volgens de onderwijsdirecteur weliswaar een puntenverschil aan het licht bracht, maar dat dit verschil geen “erreur manifeste” vertoont en niet van aard is om alsnog in aanmerking te komen voor de compensatie van de onvoldoende zodat het beroep volgens de onderwijsdirecteur, hierin op 26 januari 2012 gevolgd door de Academische Raad, niet gegrond is.

Onmiddellijk reageert verzoeker per e-mail.

De secretaris van de Academische Raad deelt daarop in een e-mail van – nog steeds – 13 februari 2012 aan verzoeker mee dat het ‘exact’ resultaat voor het opleidingsonderdeel *European Economic Integration* is vastgesteld op 12,5/20 en dat het officiële antwoord op het beroep nog zal volgen.

3.6. Ingevolge het e-mailverkeer buigt de Academische Raad zich andermaal over het dossier en neemt hij op 8 maart 2012 een nieuwe beslissing over het beroep van verzoeker. De Academische Raad stelt vast dat volgens de onderwijsdirecteur geen manifeste beoordelingsfout is begaan in de zin van het onderwijsreglement zodat de oorspronkelijk toegekende score voor *European Economic Integration* behouden mocht blijven. Hij overweegt dat het studiegemiddelde van verzoeker (12,6) niet hoog genoeg is om een compensatie voor de onvoldoende in aanmerking te nemen en dat zelfs indien de student de licht hogere

score gekregen zou hebben voor *European Economic Integration*, de situatie zich niet anders zou aandienen omdat verzoeker dan nog steeds onder de drempelscore zou blijven voor compensatie. De Academische Raad beslist dat het beroep ongegrond is zodat verzoeker niet het diploma kan worden toegekend.

Verzoeker ontvangt deze nieuwe beslissing per e-mail op 10 april 2012.

3.7. Op 20 september 2014 beklaagt verzoeker zich bij de verwerende partij over het niet aanpassen van de score voor het vak *European Economic Integration*. Hij wijst erop, onder meer, dat op het transcript van de studieresultaten een verkeerde score wordt vermeld voor *European Economic Integration* en hij vraagt een aanpassing, stellende dat het argument van de verwerende partij volgens welk de puntenwijziging geen effect heeft op het behalen van het diploma geen reden vormt voor de niet-wijziging van de transcriptie.

3.8. In een schrijven van 1 oktober 2014 geeft de rector toe dat de bedoelde score verkeerd is weergegeven op het transcript – 11/20 moet eigenlijk 12,5/20 zijn – en dat dit tot gevolg heeft dat het algemene resultaat niet 12,6 maar 12,7 is. De rector excuseert zich hiervoor maar wijst erop dat dit niets verandert aan de redenen van de Academische Raad voor de weigering van het diploma. In bijlage gaat een afschrift van de resultatenlijst, waarop de bedoelde initiële cijfers met de hand zijn doorstreept en aangepast.

3.9. Op 20 oktober 2014 bezorgt de rector daarenboven een afdruk van het aangepaste *transcript of records*, eveneens gedateerd op 20 oktober 2014 en ondertekend door de onderwijsdirecteur N.N.

Hierin leest verzoeker de bestreden beslissing.

#### *IV. Toepassing kortedebattenprocedure*

##### *Exceptie*

4. In het inleidend verzoekschrift betoogt verzoeker in verband met de bestreden beslissing – en aldus vooruitlopend op de exceptie van de verwerende partij – het volgende:

“Verzoekende partij betwist de beslissing zoals deze blijkt uit de ‘Transcript of Records’ d.d. 20 oktober 2014. Volgens verzoekende partij is dit een nieuwe beslissing, die rechtsgevolgen creëert. Verzoekende partij concretiseert dit.

Verzoekende partij ontvangt in het najaar van 2011 een eerste document met de benaming ‘Transcript of records’. Dit document kan niet anders worden begrepen als een weergave van de ‘marks’ (resultaten voor de verschillende vakken) en de ‘final result’ (het finale resultaat) zoals bedoeld in artikel 23 van het studiereglement van verwerende partij.

Conform artikel 26, lid 1 van het studiereglement heeft een student dan enkel de mogelijkheid om beroep aan te tekenen tegen een ‘mark’ (een resultaat voor één vak). Volgens artikel 23, lid 3 van het studiereglement is dit de enige weg via dewelke nog een wijziging kan worden aangebracht aan de ‘mark’. Verzoekende partij heeft dan effectief beroep aangetekend. Uit het bericht van 13 februari 2012, waarmee verwerende partij, de beslissing inzake het beroep meedeelde, blijkt duidelijk dat de diensten van verwerende partij dit als een beroep beschouwde in de zin van artikel 26, lid 1 van het studiereglement ten aanzien van de punten behaald op vijf vakken. Uit ditzelfde bericht blijkt dat voor één vak ‘Europese Economische Integratie’ een manifeste dwaling werd erkend. De studiedirecteur heeft uiteindelijk het beroep ongegrond verklaard. Hieruit volgt dat de Academische Raad zelf geen beslissing meer kan en moet nemen.[voetnoot: Zie ook RvS 26 maart 2010, nr. 202.419, Rybanova.]

Uit een verslag van de Academische Raad blijkt dat verzoekende partij voor het vak ‘Europese Economische Integratie’ effectief zijn 11 op 20 behoudt, wat laat uitschijnen dat er inderdaad geen manifeste dwaling zou zijn vastgesteld.

De ‘Transcript of Records’ opgesteld op 20 oktober 2014 vermeldt echter voor het vak ‘Europese Economische Integratie’ een 12,5 op 20. Dit houdt in dat deze ‘mark’ effectief is gewijzigd. In toepassing van artikel 26 van het studiereglement kan een dergelijke ‘mark’ slechts wijzigen als een manifeste dwaling is vastgesteld. Dit stemt dan ook overeen met de vaststelling gedaan in het bericht van 13 februari 2012. Verwerende partij kan niet ernstig beweren dat het zou handelen om een materiële vergissing. Een 11 op 20 verschilt danig van een 12,5 op 20. Uit geen enkel stuk van het dossier blijkt ook dat er ooit sprake zou zijn geweest van een ‘technical error’ (technische fout) zoals bedoeld in artikel 26, lid 5 van het studiere-

glement. Bovendien heeft dit alles een gevolg voor het eindgemiddelde. Verzoekende partij stijgt van 12.6 naar 12.7 op 20. In die zin houdt de ‘Transcript of records’ d.d. 20 oktober 2014 wel degelijk een nieuwe beslissing in.”

5. De verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen op dat de vordering onontvankelijk is omdat ze geen beslissing tot voorwerp heeft:

“De vordering is vooreerst onontvankelijk nu zij geen beslissing tot voorwerp heeft. De ‘beslissing’ d.d. 20 oktober 2014 die verzoeker als voorwerp van zijn verzoek aanduidt, is immers geen beslissing, doch niets meer dan een rechtzetting van een materiële vergissing die werd begaan in de akte van de beslissing van de Academische Raad d.d. 8 maart 2014, waarin met name het examencijfer voor het vak ‘European Economic Integration’ verkeerd werd opgegeven (het Transcript of records vermeldt de score 11/20 daar waar de correcte score 12,5/20 was – wat overigens ook aan verzoeker werd meegedeeld bij e-mail d.d. 13 februari 2012 –, en het gemiddelde van 12,6/20 daar waar het correcte gemiddelde 12,7/20 was). De laatste beslissing die werd genomen in het dossier van verzoeker, is de beslissing van de Academische Raad d.d. 8 maart 2012 waarbij verzoekers beroep werd afgewezen en hij niet geslaagd werd verklaard voor de geambieerde masteropleiding. Het document d.d. 20 oktober 2014, ondertekend door de onderwijsdirecteur, wijzigt daar niets aan en kan daar ook niets aan wijzigen. De onderwijsdirecteur is immers hoe dan ook niet eens bevoegd om een nieuwe beslissing ter zake te nemen. Zowel de beslissing om een punt te wijzigen als de beslissing om verzoeker ondanks zijn onvoldoende en zijn te lage gemiddelde score geslaagd te verklaren, behoren immers tot de bevoegdheid van de academische raad (art. 26 al. 1 laatste zin resp. artikel 43 al. 2 OER).”

En zelfs indien de ‘beslissing’ van 20 oktober 2014 een nieuwe beslissing zou zijn ingevolge een verzoek tot herziening, zo vervolgt de verwerende partij, dan gaat het om een zuiver bevestigende beslissing zonder nieuw onderzoek van het dossier. Ook dan is het beroep onontvankelijk.

6. Op de terechtzitting argumenteert verzoeker dat het om een nieuwe beslissing gaat, met nieuwe punten en een nieuwe deliberatie, zodat ze wel degelijk aanvechtbaar is en tijdig is aangevochten.

## Beoordeling

7. De Raad van State brengt in herinnering dat overeenkomstig het toepasselijke onderwijsreglement over de aanpassing van quoteringen in het kader van het intern beroep in eerste instantie wordt geoordeeld door de onderwijsdirecteur en dat zijn beslissing finaal is indien de cijfers geen aanpassing behoeven of indien het om een technische aanpassing gaat.

8. Een afschrift van een beslissing van de toenmalige onderwijsdirecteur over verzoekers beroep ligt als zodanig niet voor, enkel stukken van andere organen van de verwerende partij die op hun beurt verwijzen naar zulke beslissing. Verzoeker vergist zich als hij aan de hand van die beschikbare stukken beweert dat de onderwijsdirecteur toentertijd een “erreur manifeste” heeft onderkend bij de appreciatie van het opleidingsonderdeel *European Economic Integration*. Integendeel: zo een vergissing was er weliswaar in het spel volgens de door de onderwijsdirecteur gecontacteerde corrector, maar de onderwijsdirecteur zelf zou die zienswijze niet gedeeld hebben, volgens de Academische Raad, en het beroep van verzoeker hebben afgewezen. Dit is zo aan verzoeker meegedeeld zowel op 13 februari 2012 als op 10 april 2012.

Indien verzoeker zich daarin niet kon vinden, dan had hij zich daartegen te zijner tijd in rechte moeten weren. Thans is die beslissing in zijn opzichte definitief en onaantastbaar.

9. Wat dan nog op 21 oktober 2014 aan verzoeker is bezorgd, is een transcriptie van zijn studieresultaten waarop het examencijfer voor één opleidingsonderdeel is gecorrigeerd en waarop het algemeen gemiddelde dienovereenkomstig is aangepast. Mededeling van een verbeterde transcriptie is, overigens, ook het enige waarom verzoeker in zijn brief van 20 september 2014 had verzocht.

Dat verzoeker voor *European Economic Integration* niet 11/20 maar 12,5/20 heeft behaald, was hem echter al meegedeeld op 13 februari 2012.

Het (nieuwe) gemiddelde is niet meer dan het rekenkundig gewogen resultaat van de behaalde cijfers. Reeds in die zin is het 20 oktober 2014 gedateerde *transcript of records* slechts het materiële getuigschrift dat die aanpassing weergeeft en vormt dit document geen nieuwe beslissing om verzoekers punten te verhogen, zelfs niet wat de individuele studieresultaten per opleidingsonderdeel betreft.

Er is echter meer. In tegenstelling tot wat verzoeker nog op de terechtzitting beweert, is er immers in het dossier geen enkel spoor van dat die formele aanpassing van het transcript nog aanleiding heeft gegeven tot een nieuwe deliberatie over het al dan niet slagen van verzoeker of tot een nieuw onderzoek van zijn beroep. De aanpassing is er gekomen, aldus de rector in zijn brief van 17 oktober 2014, wegens een “error of transcription”, een technische vergissing dus. Met de mededeling van de puntenlijst komt de rector tegemoet aan de vraag van verzoeker, die blijkens stuk 14 bij zijn verzoekschrift om een aangepaste transcriptie vroeg omdat, aldus zijn aanvraag, de aanpassing van de officiële transcriptie van de punten niet kan afhangen van het gevolg hiervan op het al dan niet behalen van een diploma (“the adaptation of the official transcript of records cannot depend on whether it would have an effect in obtaining or not the diploma”). Verzoeker maakt aldus zelf ook terecht het onderscheid tussen de mededeling van een afschrift van de puntenlijst – gecorrigeerd wegens een “miscalculation of points” (mistelling van de punten) – en de beslissing over het behalen van het diploma. In de kennisgeving van het transcript kan dan ook geen nieuwe beslissing te lezen zijn houdende de weigering om aan verzoeker een diploma uit te reiken, die in de plaats zou zijn gekomen van de beslissing van de Academische Raad van 8 maart 2011.

Zoals de verwerende partij opwerpt, is de beslissing die verzoeker in deze kennisgeving bespeurt onbestaande. Indien er tegenspraak of inconsistentie is tussen, eensdeels, het cijfer 12,5/20 voor *European Economic Integration* en het daaruit volgende gemiddelde (12,7) en, anderdeels, de beslissing van de Academische Raad die weigert het cijfer aan te passen en als gemiddelde 12,6 hanteert, dan was die tegenspraak of inconsistentie reeds uiterlijk op 10 april

2012 aan verzoeker bekend en had hij daarop eventueel een vernietigingsgrond kunnen steunen. Hetzelfde geldt voor het argument van verzoeker dat een aanpassing van 11/20 naar 12,5/20 moeilijk als een technische vergissing te begrijpen zou zijn.

10. De exceptie is gegrond.

Terecht heeft het auditoraat gemeend dat het geschil met korte debatten kan worden afgedaan.

#### *V. De vordering tot schorsing*

11. De verwerping van het beroep tot nietigverklaring heeft tot gevolg dat ook de vordering tot schorsing, die er het accessorium van is, verworpen moet worden.

### **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt het beroep.**

**2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.**

**3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 9 juni 2015,  
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

|                        |                  |
|------------------------|------------------|
| Geert Van Haegendoren, | kamervoorzitter, |
| bijgestaan door        |                  |
| Tiny Temmerman,        | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Tiny Temmerman**

**Geert Van Haegendoren**